

Vezéregyéniségek a partiban

Mi akadályozhatja meg hosszú távon egy olyan party szétbomlását, ahol minden (vagy majdnem minden) karakter a party vezető egyénisége akar lenni?

A szeretet. Tök banalisan hangzik, de mindjárt megmagyarázom.

Arra soha sem gondoltok, hogy a karakterek nem csak érdekből és számításból, sem nem csak véletlenül kalandoznak együtt, hanem mert esetleg kedvelik egymást? Hogy esetleg barátok?

Persze, mondhatja bárki, hogy az ő emberáldozó, abszolút kaotikus barbár-papja ugyan miért szeretne bárkit is? Nos, a barátság nem mindig ésszerű okok miatt jön létre. A mi partynkban játszik egy ork és egy törpe harcos. Tök jó barátok, habár persze nagy hangon hirdetik, hogy mennyire is utalják egymást!

Szóval, meg a legelvadultabb, legkevésbé sem összeillő karakterek is megkedvelhetik egymást, ha erre valami lehetőséget ad a mesélő, és utána jóban lehetnek. Attól függetlenül, hogy kifele a megszokott, elvárható módon viselkednek, befele, a partytagokkal szemben kivételeznek, és megértik egymást.

Persze, erre megint jöhet valaki, hogy egy a jellemjáték megcsúfolása. Nem az. Vagy nem tudtok elképzelni egy rablógyilkost, aki kegyetlenségéről híres, és esténként tündérmeséket mesél a kislányának, akit nagyon szeret, és a széltől is óv? Vagy egy pökhendi, céltudatos üzletembert, aki otthon agyba viszi a reggelit fiatal feleségének, aki az ő élete értelme? Vagy egy barbár harcost, aki tisztában van vele, hogy ő a világ legjobb harcosa, de általában mégis hallgat nyiszlett, nyámnyila barátjára, mert az úgy a szívére venne, ha ellenkeznének vele?

Kivételek igenis vannak, és miért ne élhetnének velük?

1999.10.08.

Szerző: Toto

Forrás: MAGUS Lista

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikk megjelent az LFG.hu oldalon is.

